

Behrsaines deenu ritmi

Augusts

1990. gada SEPTEMBRIS

Apsveicam!

BĒRZAINĒ — PAGASTA ZEMES KOMISIJA

Laļ laimīte, kur laimīte,
Man laimīte laidarā;
Spīd gotiņas, spīd telītes,
Slaucenīte pāri letiņi.

Apaļā dzīves jubilejā svelcam kopsaimniecības galveno zootehniķi un «Bērzaīnes dienu ritmu» autori Helgu Diuru. Skalstus un panākumiem bagātus arī turpmākos piecdesmit.

Gādēm plecos darba kalni
krājas,
Tie ik brīdī augstāk zilgmē
kāps.

Kāpjot kalnos cilvēks
neapstājas,
Tam, kas aug, pēc kalniem
mūžam slāps.

Ar cieņu un mīlestību bērzaīnieši sveic trīs vīrus, kuri atskatās uz lielām gadu distancēm; piecdesmitgadnieku šoferi Laimoni Alksnīti, kā arī sesdesmitgadniekus — naktssargu Artūru Janvāri un ganu Gunāru Āboliņu.

Sveiciens
mazajiem
bērzaīniešiem!

Sirsniņi apsveicu visus Bērzaīnes bērnus ar jaunā mācību gada sākumu! Vēlu labas sekmes un interesantas mācību stundas! Jūsu zināšanas būs Latvijas neatkarības balsts.

ANDRIS PIEBALGS,
Tautas izglītības ministrs

Vispirms iepazīstināsim ar tās sastāvu: Vija Auniņa — zemes komisijas priekšsēdētāja, Guna Purmale — komisijas priekšsēdētājas vietiece, Aivars Kangars — komisijas sekretārs, Vineta Krastiņa, Kārlis Tīss, Jānis Tiliks, Vilnis Stjāde — komisijas locekļi. Latvijas republikas likums par zemes komisijām ir publicēts 20. jūlijā «Lauku Avīzē».

ZEMES KOMISIJAS SAKARĀ:

Nodibināta jauna un skanīga komisija. Ne katrs no mums sameklēs 20. jūlijā «Lauku Avīzi», tamdēļ izskaidrojumu par dibinājumu lūdzām no jaunievēlētās priekšsēdētājas VIJAS AUNIŅAS:

— Latvijas Republikas Augstākā Padome ir atzinusi, ka lauksaimniecības piespiedu kolektīvizācija kā no politiskā, tā no ekonomiskā viedokļa ir bijusi kļūda. Kolektīvizācijas realizēšanas metodes nosauktas par nelikumīgām. Tamdēļ mūsu valdība veic agrāro reformu. Tās ietvaros iecerēts īstenot zemes reformu, ekonomisko attiecību reformu un agrārnozāres vadības reformu. Zemes reforma aptver visas Latvijas lauku apvidu zemes. To veiksīm divās kārtās. Ir no-

teikts, ka bijušie zemes īpašnieki vai to mantinieki, pašreizējie zemes lietotāji un jauni zemes pieprasītāji iesniedz pieprasījumu zemes piešķiršanai lietošanā lauku apvidū (iesniegumi jāiesniedz līdz 1991. gada 20. jūlijam), norādot termiņu, kad vēlas uzsākt zemes izmantošanu. Zemes reformas koordinēšanai un tās tiesiskai nodrošināšanai pagastos jāizveido zemes komisijas.

Esmu jau saņēmusi pirmos iesniegumus un sēde to apspriešanai droši vien būs notikusi augustā. Interesanti, ka vismaz viens no komisijas sastāva, tās sekretārs A. Kangars, pats ir zemes īpašuma mantinieks mūsu pagastā. Kā šo perspektīvu vērtē viņš?

Arvīds vadīs frontiešus

Latvijas Tautas frontes Bērzaīnes pagasta nodaļas Domes sēde notika 14. augustā. Tajā izskatīja organizatorisku jautājumu — par līdera maiņu. Acimredzot, tautfrontiešiem bija apnikušas līdzšinējā priekšsēdētāja Andra Jandāla vajības. Viņi atzina, ka līdzšinējā priekšsēdētāja uzvedība un attieksme pret saviem pienākumiem nav savienojama ar kustības augsto prestižu, tamdēļ A. Jandāls atbrīvots no šī amata.

Par pagasta nodaļas Domes priekšsēdētāju ievēlēts Arvīds Dambis.

Mūsu sievas Lietuvā

Ar mūsu kaimiņvalsts Lietuvas pašreizējiem procesiem klātienē varēja iepazīties Bērzaīnes pagasta sieviešu ansambļa dziedātājas. Pa Lietuvas ceļiem viņas vizinājās (un droši vien uzdziedāja aridzan) trīs dienas. Pusi no ceļa izdevumiem pašdarbniecēm sedza kopsaimniecības arodkolektīvs.

— Bija 1949. gads, kad mans vectēvs Ernests Berķis visu mantu un zemi atdeva «Bērzaīnei». Tādēļ pats jūtos visai neparasti, ka man nāksies nodarboties ar kopsaimniecības īpašuma atdošanu zemniekiem. Strādāsim tā, lai katrs cilvēks godīgi iemantotu to, ko viņš ir pelnījis vai kas viņam pieder. Vienlaicīgi gan katram jāsaprot, ka mēs vairs nedzīvojam 1939. gadā, tamdēļ katrs zemes īpašnieks zemi tas vecajās robežās diez vai dabūs. Sevišķi grūti būs dalīt zemi lielfermu tuvumā. Kamēr tur vēl būs kolhozam piederšie lopīņi, nevarēsim taču viņus atstāt neēdušus. Arī pagasta iemītniekus es aicinu šekot līdzī turpmākiem jaunumiem zemes likumdošanas lietās.

FERMĀS JOPROJĀM LIKSTAS

Neiedomājami nolaista stāvokli atrodas «Bērzaīnes» piena lopkopība. To redz pēc ikmēneša izslaukumu pārskatiem rajona un kopsaimniecības avīzē. Diemžēl stāvoklis nevis uzlabojas, bet vēl tālāk pasliktinās.

Fermās, izņemot Lielvīkuļus un Centru, valda bezrūpība, slaucēji nepilda savus ikdienas pienākumus.

Gauži nepatīkami skatīties uz mazajiem teliņiem, mūsu nākamo ganāmpulku. Baļļās no fermas 31. jūlijā nebija izvesti pat tie teliņi, kuri dzimuši martā un aprīlī. Jaunzēmelēs tai pat dienā no rīta viens teļš bija aizvests uz kombinātu, bet pēcpusdienā gatavojās vest otru. Cik maksā tāds brauciens viena teļa dēļ?

Jaunzēmelēs teliņiem un govīm nebija pakaišu, jo fermā vairākas dienas nebija ne kūdras, ne arī salmu kaisīšanai. Āra būdās teļiem pakaisīts siens. Jaunzēmelēs ir liela kadru mainība, kas atstāj iespaidu uz lopu produktivitāti un teļu saglabāšanu. 31. jūlijā vienu grupu slauca A. Rožkalne, kura bija jau sagatavojusi pilnu kombikorma spaini nešanai uz mājām. Tas nu toreiz neizdevās, savu devu dabūja piecas kolhoza govīs.

Slikti teliņus saglabā arī Vāksēnos. Kad pārbaudījām turienes fermu, redzējām, kā mazie lopīņi mokās ar caureju.

Pārbaudes dienā Vāksēnos un Centrā vēl nebija fetovēti 15 teliņi, par to būtu jāuztraucas pirmām kārtām kontrolasistentei I. Daillidjonokai. Vāksēnos kāds teļš, kurš

bija dzimis 22. jūlijā, pat paguva aiziet bojā, bet vēl nebija fetovēts.

Jaunzēmelēs slaucēji neievēro slaukšanas tehnoloģiju, tamdēļ goviņas slimo ar tsmens iekaisumiem. Tāds pats stāvoklis ir arī vienā govju grupā Centra fermā, jo arī tai nav pastāvīga slaucēja.

Vāksēnos neveicas Mudītei Liepai, jo viņas grupā pašlaik ir daudz slimu govju. Tagad M. Liepa pārceļta uz Lielvīkuļiem par maiņas slaucēju.

Fermu brigadieriem beidzot jāsāk stingri prasīt, lai tiktu izpildīti visi slaucēju pienākumi, tiktu ievērotas zootehniskās un veterinārās prasības. Arī pašiem brigadieriem rūpīgāk jāpilda savi pienākumi.

ANTONIJA GRŪSLE,
revīzijas komisijas priekšsēdētāja

Ko liksim silēs?

Klāt augusta beigas, un var teikt, ka labākās rupjās lopbarības gatavošanas dienas jau paliek aiz muguras. Bērzaīniešu izziņai piedāvājam tabuliņu, kur redzams, kā barības sagāde veikusies līdz 1. augustam šogad, pērn un aizpērn. Visus trīs gadus šos darbus «Bērzaīnē» vada iecirkņa priekšnieks Kārlis Tīss.

Barības veids	1988. g.	1989. g.	1990. g.
Siens	915	1470	505
Skābsiens	1140	155	135
Zāles masa ar konservantu	1450	1450	2500
Zāles masa bez konservanta	100	300	430
Zāles milti	70	50	—

Lopbarības gatavošana turpinājās arī augustā, klāt nāca salmi. Vēl ceram dabūt 100 tonnas siena. Septembrī un oktobrī lopbarību papildinās kartupeļi un bietes. Nedaudz būs arī kacenkāposti. Tik, cik nu tos izdosies izlasīt no balandām un citām nezālēm. Tāpat vēl jāstrādā arī pie zāles miltu sagatavošanas. Bet augusts tomēr ir galvenais graudu novākšanas mēnesis. Bez miltiem mūsu lopīņi neiztik. Druvā strādā seši kombainieri: Jānis Bergs, Ilmārs Krastiņš, Dainis Rudzītis, Modris Priedītis, Gundars Samēlis un Zigurds Fišers. Par kombainieru, šoferu un kaltes vīru padarīto uzziņāsim septembrī. Patreiz visi ar lepnumu skatāties uz Jāņa Berga druvi kuģi. Viņa zaļo «Jepīseju» jau pa gabalu var ieraudzīt katrā tirumā.

Tomēr G. Auniņš pasteidzās izraisīt arī satiksmes negadījumu. Braucot ar motociklu, viņš sadūrās ar «Lauktechnikā» strādājošā Gunāra Āboliņa vadīto braucamo un abi braucēji guva smagas traumas. Tagad viņiem vairākus mēnešus jāārstējas slimnīcā.

Par alkohola lietošanu stingro rājienu saņēmuši metinātājs Andris Jandāls, kurinātājs Ēriks Bērziņš, kā arī lopkopēji Viktors Petrovs un Marija Depečko.

Jūnijā iekšlietu daļas sodu saņēmusi fermu meh. brigādes brigadieris Staņislavs Didelis. Viņš «kungu dūšā» kliboja pa Valmieras ielām. Tagad S. Didelim jāmaksā 20 rubļu sods.

Pēc miltiņu ziņojuma Zvīguru fermas teļkopējam Vitautam Sniedzem par sliktu uzvedību sabiedriskā vietā izteikts rājiens.

Nesen darbā pieņemtais traktorists Dzidris Mīķevičs piedzēries brauca ar traktoru T-150K un iestūrēja gravī. Tehnikai nodarīta skāde par 130 rubļiem, bet Dz. Mīķevičam savu braucamo vēl vajadzēja arī bez maksas saremontēt.

PĒC VALDES SĒDES

Daiga, Lilita un Mārtiņš Ozols-Ozoliņi ar pārbaudes laiku līdz 6 mēnešiem kā strādnieki lopkopēji pieņemti darbā Jaunzēmelēs fermā. Mārtiņš un Daiga — slaucēji, Lilita slaucēja atvītotāja. Tomēr jau pašā darba gaitu sākumā Ozols-Ozoliņu ģimene ļoti pavisā veica savus pienākumus un vairākas Jaunzēmelēs govīs saslimušas ar tsmens iekaisumiem. Lilita un Daiga Ozols-Ozoliņus neievēro galvenās vetārstes norādījumus.

No mūsu kopsaimniecības aizgājuši Nikolajs un Nadežda Ivanovi. Pēc abu bērnu tragiskās bojāejas viņi vairs nespēja Jaunzēmelēs strādāt un pie mums dzīvot.

Tāpat ar mums kopā vairs nēgribēja strādāt traktorists Jānis Stubis. Valdes locekļi izteica arī neapmierinātību ar J. Stuba tieksmi vairākkārt iet prom no Bērzaīnes un atkal atgriezties atpakaļ.

Cetur strādāt aizgājuši arī Baļļas fermas slaucēja Silvija Mutjanko un Austris Sniedze. Ja A. Sniedze labprātīgi nesamaksās agrāk uzlikto soda naudu par malkas ciršanu, viņam nāksies atbildēt tiesas priekšā.

No Bērzaīnes aizgājis arī vetārsts Indulis Siļņš. Par paviršu pienākumu pildīšanu no darba atbrīvots Edvīns Burcevs.

Vairāk nekā mēnesi darbā nenāca Guntars Auniņš. Nolemts ar G. Auniņu pārtraukt līgumattiecības. Bērzaīnē viņam vairs darbu nedrīkst dot.

Līdz saldumam vēl jāpagaida

«BDR» ziņojām, ka šogad izmēģinājuma kārtā varēja pieteikties saldummīļi, kuri ar centību biešu kopšanā var nopelnīt papildu cukura devas. Kā tad kārumniekiem veicies? Izrādās, ka samērā labi, tikai trīs ģimenes «uzdevušas» un savu apņemšanos nav veikušas līdz galam. Agrāk iedalītos lauciņus par divām vagām samazināja Zaigai Ogņevai un Dacei Blūmai, bet par trim vagām — Anitai Laķei.

Oktobra otrajā pusē sāksies cukurbiešu novākšana. Par ražu, tāpat arī par cukura daudzumu, vēl runāt ar pānagri, tomēr pēc provizoriskiem aprēķiniem katram ravētājam par vagu vēl vajadzēs piemaksāt apmēram 25 rubļus. Vairums cukura gribētāju kopa četras vagas, tā ka šai vajadzībai var atlikt simtību zimi.

Vēlreiz par kritušiem lopīņiem

Jau vairākkārt ir runāts un rakstīts par to, ka kritušos dzīvniekus nedrīkst kaut kur nosviest kā pagādās. Ne reizi vien atgādināts, ka bojā gājušos sivēnus, jērus un teļus nedrīkst sviest kūtsmēslās. Pavisam drīz sāksies mēslu izvešanas sezona. Ja pieminētās nekārtības vēl kādā fermā tiks konstatētas, tad par to darīs zināmu visam pagastam. Līdz šim fermās tāpat uzskatīja, ka kritušam lopīņam ir kūtsmēslu vērtība, bet Centra fermas cilvēki nākuši klajā ar «ieros-

mi», ka kritis teļš ir būvmateriālu vērtē. Tamdēļ viņi jau kādu laiku bez dzīvības nogulējušu, tāru apgrautu teliņu aizvilka uz būvmateriālu noliktavu pie naktssarga Artūra Janvāra dzīvokļa durvīm. Tur teļš vēl kādu laiku nogulēja. Varbūt nebūtu godīgi vainot visu Centra fermu, kur netrūkst apzinīgu cilvēku, tomēr no šī kolektīva nesmukums ir nācis. Labi, ka fermas brigadieris K. Kūkiāns, no slimnīcas iznācis, tūdaļ kopā ar vetdarbnieci G. Sķēli pieļautās nekārtības novērsa.

1. SEPTEMBRIS
ŠOGAD ATNAK SAVADAKS.
TAS BĒZAINĒ IENĒS LEP-
NUMU UN PERSPEKTIVU.
JA CILVEKS MAJAI LĪEK
JUMTU, TAD VIŅŠ DOMĀ
PAR PALIKŠANU JA ZA-
GASTS BUVE SKULU VAI
BERNĪDARZU, TAD SAI VIE-
TĀI IR NAKOTNE. MŪMS TA
TAGAD IR CERĀMS, KA JAU
ŠAJA GADĀ PIE MŪMS GAN
ATNAKS, GAN PALIKS TA-
DAS ĢIMENES, KURAS IR
MAZULI UN PĒSALGA BĒR-
ŅI, TĀTAD — NAKOTNE. PA-
MATS MŪMS IR TURPMĀK
BUSIM TIK STIPRI, CIK
STIPRA BŪS MŪSU GRĪBA.

Sirsniņi sveicām
visus pedagogus, mūsu māci-
bu iestāžu darbiniekus, ņefus
no l. vidusskolas, kā arī paš-
māju skolniekus.

VELTĪJUMS SKOLAS BĒRNAM

Klausies, mazais zaķīt,
Klāt jau septembris —
Laiks no miega mosties
Un uz skolu posties.
Sikā solī brienot
Agrā rīta rasā,
Spēlēm sveikas sakot,
Tu uz skolu aizej.

Pirmais burtiņš pretim dejo,
Pirmā svītriņa tev smaids;
Stingri rokās spalvu satver,
Esi kļuvis skolnieks.
Nav vairs laika ilgi gulēt,
Nav vairs laika blēņām.
Dienas ašā solī aizskrien
Bērniņ, cik tu liels...

Aivara Kangara teksts

Lai pirmā grāmātiņa un pirmais paša uzrakstītais vārdukiņš kļūst par labiem draugiem un sabiedrotājiem uz visu mūsu pagasta jaunās skolas pirmoskolniekiem Evijai Āboliņai, Ģirtam Būrijam, Dacei Doķei, Ingai Ogņevai, Ievai Tiliķai, Modrim un Mārim Laķiem, Robertam Bernim, Ievai Bērziņai, Lienei Kukmilkaī, Lāsmāi Okdalderei, Santai Soloveiko, Gintai Auniņai, Anatolijam Sočenko, Kristīnei Glūzai un Agriņai Purīņai.

Daudz izturības un panākumu darbā ar pirmklasniekiem kop-
saimniecības ļaudis novēl audzinātājai Anitaī Gailišai.

DIDZIM VILKAM

JAUNCILTNE SĀK DARBU

«BDR» veidotājs Aivars Kan-
gars tikās ar Bēzaines bērnu-
darzā un skolas direktori Jutu Cirenī
un palūdza viņu pastāstīt, kā pa-
gastā darbosies jaunā mācību ie-
stāde.

A. K.: — Kad dārziņš uzņems
pirmos bērnus?

— J. C.: — Darbu sāksim 1. sep-
tembri. Tad paredzēta mūsu iestā-
des svinīga atklāšana. Aicinu visus
bērnus, vecākus un pārējos pagasta
ļaudis uz atklāšanu pulksten 10 no
rīta, tiksimies mūsu dārziņa pagal-
mā. Gaidīsim gan skolniekus, gan
mazos bērnus.

A. K.: — Mēs ceram, ka kolho-
za dispečere pārvarēs visas grūti-
bas un stundu pirms sākuma no-
organizēs autobusu satiksmi pa
Bēzaini. Tad visi mazīe ir lielie
varētu tikt uz svinīgo brīdi gan
godam sapošušies, gan mājas dar-
bus apdarijuši. Bet tagad, lūdzu,
pastāstiet, kā dārziņā organizēsiet
grupu darbu.

J. C.: — Dārziņā darbosies divas
grupiņas. Dienaiks grupiņa paš-
laik pieteikti 15 bērni un tur par
audzinātāju strādās Ilze Ragaine
un Rudite Zelneronoka. Auklītes
pienākumus uzticējam Tatjanai Glū-
zai. Nakts stundās par mazajiem
rūpēsies arī Ida Pizele.

Otra grupiņa strādās tikai pa
dienu. Tur bērnus audzinās Gunita
Kezika un Dace Zandere. Par auk-
līti strādās Vineta Māilmane.

A. K.: — Kā sadalījāt bērnus pa
grupiņām?

J. C.: — Dališana vairs nenotika
pēc vecuma. Dienaiks grupiņā dzī-
vos visi tie mazīe bēzainieši, ku-
ru vecāki vēlējis savus bērnus at-

stāt pie mums arī pa makti. Tāpat
šajā grupiņā iesaistīti tie bērni,
kuri dzīvo tālu no pagasta centra.
Otrā grupiņa, kas darbosies no
pusastopiem ritā līdz septiņiem va-
karā, ir izveidota no centra un tā
tuvējās apkārtnes bērniem. Vēl ie-
vērojām ģimenes principu: dažādu
vecumu māsas mē brāji tagad dzī-
vos vienā grupiņā.

A. K.: — Vai tas netraucēs apmā-
cības procesu?

J. C.: — Domāju, ka nē. Tagad
vecākie bērni varēs palīdzēt maza-
kajiem tikt ar visu galā. Bija vecā-
ki, kas pret šādu sistēmu iebil-
da. Es iesaku izlasīt jūlija «Skolu
un ģimeni». Tur ievietots raksts
«Iegūtā vērtība — ģimeniskums»,
kurā sniegts plašs pamatojums do-
mai, ka bērni jāpulcē grupiņās pa
ģimenēm.

A. K.: — Kā dārziņš nokomplek-
tēts ar kadriem?

J. C.: — Par audzinātājiem es
jau pastāstīju. Vēl pie mums strā-
dās saimniecības pārzine Līga
Slaidiņa, par bērnu veselību rūpē-
sies feldšerīte Ruta Purīņa. Virtu-
vē strādās Regīna Bille, Milda
Graudiņa un Gita Goļča. Dārznie-
ces darbus veiks Inga Ulmane, bet
bērnuārzskolas grāmatvede būs
Sarmīte Berga.

A. K.: — Kā piemēnējāt grāmat-
vedī, tā man prātā jautājums par
maksu.

J. C.: — Par apmeklēto dienu
katram bērnam ir jāmaksā 60 ka-
peikas. Ja ģimenē ir četri un vai-
rāk bērni, tad samaksai noteiktas
tikai 30 kapeikas no katra. Maz-
nodrošinātās ģimenes, kuru peļņa
nepāršniedz 60 rubļu uz katru
ģimenes locekli, no maksas par

dārziņu atbrīvojam. Tikai vecākiem
pašiem gan vispirms jānokārto tā-
di pat dokumenti, kā valsts pabal-
sta saņemšanai. Vēl jāatceras, ka
par bērnuārzam būs jāsamaksā
līdz 10. datumam par vienu mēnesi
uz priekšu. Ja bērns kaut kādu ie-
meslu dēļ nebūs grupiņā nācis, tad
samaksa nākošā mēnesī būs attie-
cīgi mazāka. Par dārziņu maksāt
būs jāierodas pie mūsu grāmatve-
des S. Bergas.

A. K.: — Ko jūs vēl gribētu ma-
zuļu vecākiem šobrīd pateikt?

— J. C.: — Grupiņu audzinātā-
jas jau ir savu bērnu vecākus ap-
ciemojušas un par visiem jautāju-
miem izrunājušas. Arī es varu
sniegt paskaidrojumu, ja rodas
neskaidrības. Man variet piezvanīt
pa telefonu 455. Gribētos lūgt ve-
cākus būt atsaucīgiem: vēl daudz
darāmā dārziņa labiekārtošanā.
Noteikti nāksies sadarboties arī
audzināšanas lietās.

A. K.: — Vēl būtu interesanti
juzzināt arī par mācību organizē-
šanu skolēniem.

J. C.: — Pie mums būs bērni no
1. līdz 4. klasei. Par mācību pro-
cesu skolā atbildēs mana vietnie-
ce mācību darbā Valentīna Rudzi-
te. Viņa strādās gan Jaunburtnie-
ku skolā, gan arī pie mums. Sko-
lā mācības sāksim deviņos un mā-
cīsimies atbilstoši stundu plānam.
Pirmajai klasei būs organizēta
arī trīsreizēja bezmaksas ēšana un
pusdienlaika gulēšana. Pārējo
bērnu vecākiem, ja vien viņi to
vēlēsies, būs iespēja samaksāt par
brokastīm un launagu, bērni būs
paēduši.

A. K.: — Kolhozs dos brīvpus-
dienes arī visiem otrās klases

No Sibīrijas uz Bēzaini

No Sibīrijas novada Lejasbulā-
nas savā dzimtajā Latvijā atgrie-
zušies skolotāji Ieva un Juris Za-
lāni. Viņi pērn svešatnē mācīja lat-
viešu izcelsmes bērnus.

Zalāni ir divi no četriem Latvi-
jas sūtņiem, kuri pirmie bija ar
mieru doties Sibīrijas plašumos,
lai palīdzētu turienes latviešiem.
Tagad jauno skolotāju ģimene iz-
teikusi vēlēšanos palikt Bēzainē.
Ieva iepazīs maziē bēzainieši, jo
viņa strādās par skolotāju bērnu-
dārzā. Juris mācīs bioloģiju, ķīmiju
un fizikultūru mūsu vecākajiem
bērniem Jaunburtnieku astoņgadī-
gajā skolā.

Ceļojums pa ezeru zemi

Kā jau visas iepriekšējās vasaras,
arī šogad tie skolēni, kas rūpīgi
strādājuši kopsaimniecības darbā,
guva iespēju doties ekskursijā. So-
reiz brauciens veda uz Latgali.

Pašā ekskursijas sākumā braucē-
ji iepazinās ar Raunas Staburagu.
Gribējām pabūt arī Līvānu stikla
rūpnīcas cehos, diemžēl šī ražotne
nelika atvērta bērnu acīm, mūsu
ceļotāji pagaidām esot pārāk mazi.
Tai vietā apskatījām rūpnīcas mu-
zeju, kur bija redzami līvāniešu
interesantākie darinājumi.

Tālāk ceļš mūs veda uz Raiņa
muzeju Jasmūižā. Turpat bija ska-
tāma arī Latgales keramikas izstā-
de. Pēc muzeja tikai daži kilometri
palika līdz katoļu svētākajai vietai
mūsu republikā — Aglonas bazilī-
kai. Un te nu notika brīnums —
bēzainiešiem parādījās Svētās Mari-
jas altāri, kas, vērtīgs mākslas
darbs un svarīgs rituāla atribūts
būdams, parasti tika atsegti tikai
ticīgo lielajos svētkos 15. augustā.
Ne mazāk interesanti bija arī tas,
ka ekskursijā pa bazilīku mūs izva-
dāja kāds vietējais 6. klases puika.

Pēc tam braucām lūkot Latgales
slavenos ezerus. Pricējāmies par
lielo Rāznas ezeru, bijām Mākoņ-
kalnā un apciemojām 12 salu īpaš-
nieku Ežezaru. Kad visi ceļotāji, no

dienas iespaidiem noguruši, ieradās
naktsmitņu vietā Jēkabpili, arā jau
bija tumsa.

Otrās dienas maršruts skolēnus
aizveda uz A. Pumpura muzeju
Lielvārdē. Turpat varēja apskatīt
arī kokā izgrieztus eposa «Lāčplē-
sis» galvenos varoņus un Lielvār-
des jostu.

Atceļā uz mājām autobuss pie-
stāja Mālpili, kur bērni tehnikuma
teritorijā iepazinās ar meliorācijas
muzeju.

Ekskursijas otrās dienas pēcpus-
diena meitenēm un zēniem pagāja
Siguldā. Bija iespēja kārtīgi izpē-
tīt Siguldā bobsleja trasi. Visiem
ļoti patika griezties panorāmas ra-
tā. Tad pāri Gaujas senlejai uz
Krimuldas pilskalnu mūs vizināja
gaiss trošu ceļa vagoniņš. Pēc tam
pa 433 pakāpieniem kāpām leja uz
Gūtmaņa alu, iestiprinājāmies ar
pazemes avota ūdeni un aktāl de-
vāmes kalnā. Vēl bija jāskata Tu-
raidas pils un jāpasēst pie Turai-
das Rozes kapa. Pirms saulīte sa-
sniedza apvāršņa malu, mēs vēl
piesājam pie Pētera alas un tad
gan devāmies mājup.

Ekskursija beigusies, bet atmi-
ņas par to paliek. Gribam pateik-
ties šī brauciena dvēselei — skolo-
tājam Jūlijam Nigalim. Lai kur

mēs nebraitu, bērniem allaž ir pa-
tikami klausīties savu ziņojo gidu.
Paldies arī autobusa stūres vīram
Viktoram Salmanim.

Neizpratni izraisīja pienīgi tas,
ka visai grūti nācās sameklēt...
brauktgribētājus. Piedevām vēl da-
žas māmiņas apsoltāja, ka viņu bēr-
ni brauks, bet uz autobusu loloju-
mi tā arī neieradās. Daži vecāki at-
kal uzskatīja, ka nēlaišana ekskur-
sijā ir labs savas atvases sodīšanas
veids par nepaklausību. Gribētos
atgādināt, ka ekskursijā allaž pr-
sām daudz stingrāku disciplīnu ne-
kā mājās, un katra paviršība izpē-
nās nosodījumu. Diez vai bērnu
vajadzētu sodīt, atņemot viņam ie-
spēju izglītoties. Palaidnīgs gudri-
nieks tomēr drīzāk izausgs par cil-
vēku, nekā delverīgs muļķis. To, ka
ekskursijās ir tikai izklaidēšanās,
laikam domā tikai tādi vecāki, kas
ar saviem bērniem ekskursijās ne-
kad nav braukuši.

Visbeidzot: ja mēs, latvieši, pa-
tiesām gribam būt Tēvzemes pat-
rioti, tad savā zemīte mums ir jā-
pazīst. Aizbraukt uz Latgali vai
Kurzemi taču nav tas pats, kas kār-
tējo reizi aizvizināties līdz Valmier-
rai pēc saldiejuma.

AIVARS KANGARS

Kad es dzēru, tad man tika

Arī Bēzainē jūtams, ka alkho-
holu pārdod uz taloniem. Stiprās
dziras daudziet bijis par maz,
tamdēļ tiek pirkti un pārdota
brāga. Daļa Vākšenu iedzīvotāju
ar savu brāgas ražošanas koope-
ratīvu kļuvis slavēti pat rajona
laikraksta «Liesma» lappusēs. Vēl-
reiz rūpniekus vārdā nesauksim,
jau tā daudz goda tiem dots. Bet
ne jau «Liesmā» vien par kan-
džas tirdzniecību runā. Par to
mēļo: arī paši bēzainieši, viens
otru uz ceļa satiekot jeb spēcī-
gas galvassāpes uz pagīrām iz-
jūt. Klusos nostūrišus zin pat
kolhoza un pagasta vadība, tikai
ne jau katreiz kāds priekšnieks
var pie brūza durvim paspēt un
tas arī nebūtu šo vadītāju uzde-
vums, katram pašam ir jāzina,
ko drikt un ko nedrikt. Arī
tiem, kas asās dziras meklējumu
ceļos ir nonākuši milicijas skatā-
mības lokā.

Par Ziemassvētku varenu atzi-
mēšanu ar 20 rubļu sodu tika
novertētas traktorista Jāņa Stub-
ja izdarības. Martā jau bija silta
saulīte, iedzeršanu varēja veikt
kaut celmalā uz akmens un kan-
džas pieprasījums pieauga. Brā-
gas pudelīti iegādājās un visai
uzkritoši lietoja nepilngadīgais
Ivars Sveičars. Puikam bija jā-
šķiras no 30 rubļiem un jāpa-
domā, ka līdz 21 gada vecumam

viņam vēl krietni vien jāpagaida.
Interesanti tikai tas, kurš bēzai-
nietis(?) riskēja ar savu «galvu»
un pārdeva pušēlim dzeramo.
Martā ar 30 rubļu lielu skādi,
ko piesprieda milicija, pie savas
brāgas pudelītes (1 l tilpumā)
tika bŭvstrādnieks I. Andrejevs.
Tāpat neveicās laukpikim Niko-
lajam Somovam. Viņš gribēja
milji atzīmēt Sieviešu dienu, bet
milīči to iztraucēja ar 30 rubļu
soda naudas pieprasījumu.

Aprīlī liksmi dzīvoja lopkopejs
Viktors Petrovs. Viņš nopirka
trīs litrus brāgas. Tik krietna ie-
mešana gan bija jābeidz Valmier-
as atskurbtuvē. Visi prieki kopā
Viktoram izmaksāja vēl 80 rubļus
pie pirkuma cenas, tomēr vare-
nais šnabja draugs ar to nebija
mierā. Viktors vēlreiz streipuļoja
Valmieras ielās un nopelnīja vēl
20 rubļu soda naudas.

Aprīļa beigās misēklis ķēra arī
mūsu politiskā aktīvo Tautas
frontes grupas lideri Andri Jan-
dalu. Viņu milīči iereibušu notvē-
ra Valmieras ielās un tāpat pūti-
nāja savā atskurbtuvē.

Būtu jābrīnās, ja grēkāju sa-
rakstā neiekļūtu laukstrādnieks
Cuntars Auniņš. Bet jābrīnās nav,
jo visiem iepriekš aprakstītajiem
varoņdarbiem nāk klāt vēl arī
pudele kandžas, ko dzērājs pircis
majā. Milīči par pirkumu dabūja

zināt un «uzcenoja» to par 30
rubļiem. Bet pirms tam februārī
G. Auniņš atcerējās, ka viņam
sen nav bijušas dārišanas ar au-
toinspekcijas vīriem. Bēzainietis
«atzīmējās» ar 30 rubļiem soda
naudas arī šai iestādē un līdz ar
to kļuva par vienīgo mūsu pa-
gasta pārstāvi, kas pirmajā pus-
gadā izpelnījies autoinspekcijas
lielāku sodu.

Lielu nesmukumu bēzainieši
piedzīvoja maijā, kad kundzes
dūša pa Valmieras ielām bija
maršļusī mūsu strādīgā mehāni-
zatore Marija Vorfolomejeva. Sie-
viete dzērāja — tas skan daudz
neglītāk par viņai piespriedo 20
rubļu naudas sodu.

Bet kur tad mūsu pašu vie-
tēja vara? Tā savas pilnvaras
izlietoja pret traktoristu Juri
Gulbi, kas maijā iereibis klīda pa
mehāniskajām darbnīcām. Juris
samaksāja 50 rubļu sodu.

Nobeigumā atklāsim arī vienu
«skaidrotavu» — liela un plaša
kandžas dzinējas pieredze ir,
piemēram, Marijai Deņečko no
Vākšeniem. Maijā milīči no viņas
iekasēja 100 rubļu «nodevu».

Tāda ir mūsu zūpībrāļu bilan-
ce pirmajā pusgadā. Vai arī ot-
rajā pusgadā mūsu neatkarības
ceļa grāvmalās valstīsies pašu pa-
gasta ļaudis?